

Svou výzvou českým muslimům jsem sledoval tři cíle. Zaprvé: pomoci té ženě. Jsem si vědom toho, že nestačí, abych já osobně apeloval na soudánské autority, že daleko větší dopad může mít hlas z vlastních islámských řad. Čeští muslimové už se skutečně v reakci na mou výzvu obrátili na několik autorit islámského světa a já věřím, že spojený mezinárodní tlak nakonec té ženě zachrání život.

Za druhé, chtěl bych apelovat na muslimy na Západě, včetně naší země, že pokud zde požívají náboženské svobody a tolerance ze strany křesťanů a mohou žít docela dobře v liberální pluralitní společnosti, měli by tuto zkušenost přenášet i do tradičních islámských zemí, odstraňovat tam "strach ze zkaženého Západu" a působit na mírumilovnější interpretaci islámského práva. Vždyť i katolická církev po celé 19. století byla traumatizována jakobínskou fází Francouzské revoluce a paušálně odmítala principy demokracie, politické a náboženské svobody (viz *Syllabus moderních bludů*) a až dobrá zkušenost amerického katolicismu s pluralitní liberální Amerikou vedla na 2. vatikánském koncilu církev k větší důvěře v hodnoty modernity. (A dodejme: mnoho katolíků dodnes má zjednodušené představy o "zkaženém Západě" a "liberální EU", které přesně kopírují někdejší komunistickou a nynější islámsko-fundamentalistickou protizápadní rétoriku. Zpravidla právě ti křesťané, kteří nejvíc brojí proti "islámskému nebezpečí", se paradoxně svou mentalitou islámským fundamentalistům nejvíce podobají.)

Za třetí jsem reagoval na výsledek výzkumu, z něhož vyplývá, že v České republice je z celé EU největší obava z islámu - což je zcela absurdní, protože zde žije malá a ve své naprosté většině zcela mírumilovná muslimská komunita.

Bohužel xenofobie, nemoc českého provincialismu, včetně předsudků, plynoucích z neznalostí a povrchního bulvárního chápání islámu, postihuje také (a možná především) mnoho našich křesťanů. Vždycky mne strašně mrzí na některých "křesťanských politicích", že nadbíhají populismu a nechávají se strhnout k odmítání práva muslimů na náboženskou svobodu včetně výstavby modliteben nebo k schvalování zcela nevhodného a zbytečně dráždícího zásahu české policie v muslimské modlitebně. Nemůžeme podmiňovat právo na stavbu mešity tím, až oni povolí stavbu kostelů v Saudské Arábii; křesťan nemůže čekat, až dobro začnou dělat ti druzí, ale musí riskovat "bláznovství lásky", udělat první krok. Říci: nedovolíme u nás mešity, protože fundamentalisté v Saudské Arábii či v Súdánu nedovolují kostely, znamená říci: Jsme jako oni.

Chceme-li zabránit tomu, aby muslimové v Čechách podléhali vlivům islámských fanatiků, musíme s nimi hovořit a dávat dobré příklady. Mám s kontaktů s muslimy v Čechách i ve světě řadu cenných zkušeností. Převzetí Templetonovy ceny mne zavazuje v tomto úsilí pokračovat - přes všechny urážky a výhrůžky fanatiků z obou stran, které to s sebou přirozeně nese.

Tomáš Halík